

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«30» квітня 2026 року

Старший слідчий 3-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області капітан юстиції Раковець Юлія Дмитрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження №2202608000000724 від 17.03.2026 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Симонова Миколу Вікторовича, 01.05.1971 року народження, громадянина України, уродженця с. Варламово Чебаркульського району Челябінської області, українця, останнє відоме місце реєстрації: Дніпропетровська область, Апостолівський район, м. Зеленодольськ, вул. Енергетична, б. 30, кв. 170, який не є собою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше не судимого,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).

обставини, що свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту і в безпосередньому зв'язку з ним, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням та інші порушення законів та звичаїв війни, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки таких дій та бажаючи їх настання, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками підконтрольного рф збройного формування, так званої «ДНР», Смирновим М.В. та невстановленою під час досудового розслідування особою з позивним «Заєць», відкрито демонструючи автоматичну вогнепальну зброю, перебуваючи на тимчасово окупованій території в [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, усвідомлюючи захищений статус цивільної особи – громадянина України [REDACTED], з метою залякування, отримання інформації та примусу до співпраці з окупаційною владою, здійснив його незаконне затримання, в подальшому помістив до підвального приміщення захопленого будинку, розташованого на перехресті автошляху Е58 та вул. Центральна на тимчасово окупованій території с. Володимирівка Мелітопольського району Запорізької області, де вчинив його незаконне позбавлення волі, катування у формі фізичного насильства, а також сексуального насильства - примусового оголення, погрози вбивством та нелюдське поводження.

Крім того, 21.05.2022, приблизно о 10 годині 00 хвилин Симонов М.В., продовжуючи свої злочинні дії, охоплені єдиним умислом, діючи за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками підконтрольного збройного формування, так званої «ДНР», Смирновим М.В. та невстановленою під час досудового розслідування особою з позивним «Заєць», з метою отримання інформації про місцевих мешканців та покарання за відмову від співпраці з представниками окупаційної влади, перебуваючи на тимчасово окупованій території [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області незаконно затримав захищену цивільну особу [REDACTED] надалі перемістив на територію блок-посту, розташованого на автошляху Е58 на виїзді з тимчасово окупованої території [REDACTED] Мелітопольського району в напрямку м. Мелітополя, де вчинив його незаконне позбавлення волі та піддав його катуванню, що виразилось у формі фізичного насильства та погрози вбивством.

Таким чином, Симонов М.В. в порушення приписів ст. ст. 27, 31, 32, 78 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі - ЖК (IV) та ст. 75(2)(a.2)(b),(a.1,e) Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі - ДП I), вчинив протиправні дії, які полягали у катуванні – нанесенні численних ударів потерпілому, погрози вбивством, незаконне позбавлення волі, нелюдському поводженні: утриманні потерпілого в неналежних (антисанітарних) умовах, без достатнього та регулярного харчування, а також вчиненні насильницьких дій сексуального характеру – примусовому оголенні, захищеної цивільної особи [REDACTED]

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Симонов Микола Вікторович, 01.05.1971 року народження.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі - рф) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту, 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до статті 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 ЖК (IV) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 27 ЖК (IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Згідно з положеннями ст. 31 ЖК (IV), жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 ЖК (IV), забороняються застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб,

що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 78 ЖК (IV), якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати – це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати. Рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки. Якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДПІ, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці, зокрема такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Згідно з приписами ст. 147 ЖК (IV) серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: зокрема тортури або нелюдське поводження, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii)(vii)(b)(xxii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування, незаконне позбавлення волі, нелюдське поводження та будь-яка форма сексуального насильства є воєнними злочинами.

Згідно з наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ», Приазовська селищна територіальна громада Запорізької області є тимчасово окупованою російською федерацією з 24.02.2022.

З моменту встановлення фактичного контролю над [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, представники окупаційної адміністрації та підконтрольні їй силові структури РФ систематично здійснювали заходи, спрямовані на придушення спротиву серед цивільного населення, зокрема шляхом залякування, погроз, проведення обшуків та допитів, при цьому приділяючи особливу увагу виявленню та нейтралізації

осіб з проукраїнською громадянською позицією, зокрема колишніх учасників антитерористичної операції, осіб, які мають родинні або інші зв'язки з військовослужбовцями Збройних Сил України. До реалізації зазначених заходів активно залучався представник підконтрольного рф збройного формування, так званої «ДНР» громадянин України Симонов Микола Вікторович, 01.05.1971 року народження, який усвідомлював обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також приймав активну участь у ньому.

В цей же час, громадянин України [REDACTED], будучи цивільною особою, яка у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, до таких не готувалась та в березні 2022 року проживав на тимчасово окупованій збройними формуваннями держави-агресора території у [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області.

Встановлено, що Симонов М.В., перебуваючи на території Приазовської селищної територіальної громади Мелітопольського району Запорізької області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.03.2022, вступив у злочинну змову з представниками підконтрольного рф збройного формування, так званої «ДНР» Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць» та діючи з метою незаконного позбавлення волі та катування цивільної особи, усвідомлюючи захищений статус [REDACTED] вчинив щодо останнього такі насильницькі дії.

Так, приблизно о 06 годині 30 хвилин, 21.03.2022, Симонов М.В., діючи за попередньою змовою групою осіб з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», знаходячись на тимчасово окупованій території Запорізької області, будучи озброєним вогнепальною зброєю, прибув за місцем мешкання [REDACTED] за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, [REDACTED]. Далі, Смирнов М.В. з метою залякування наніс [REDACTED] один удар прикладом автомату в область грудей, а Симонов М.В. та особа з позивним «Заєць» нанесли разом не менше 5 ударів прикладами автоматів по тулубу, чим спричинили останньому сильний фізичний біль.

Далі Симонов М.В. без повідомлення об'єктивних причин та пред'явлення обвинувачень, за відсутності об'єктивної необхідності вжиття стосовно потерпілого запобіжних заходів у встановленому порядку, діючи за попередньою змовою групою осіб зі Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», помістив [REDACTED] до автомобіля «Renault Duster» з позначкою «Z» та під фізичним примусом, з натягнутою на очі шапкою та обмотаною навколо голови клейкою стрічкою і кайданками на руках доставив до захопленого будинку, розташованого на перехресті автошляху Е58 та вул. Центральна в с. Володимирівка Мелітопольського району Запорізької області, де залишив у підвальному приміщенні, у якому вже перебувало 6 цивільних осіб, які утримувались в неналежних умовах за відсутністю харчування та води, без спальних місць, вентиляції й доступу до чистого повітря, інших належних санітарних умов та отримання медичної допомоги, упродовж одного дня, у положенні сидячи, з розв'язаними руками та ногами та знятою клейкою стрічкою

з очей, тим самим вчинив нелюдське поводження та незаконно позбавив волі захищену цивільну особу.

Того ж дня, у обідній час, приблизно о 13 годині 00 хвилин, Симонов М.В., діючи спільно з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», вивів [REDACTED] з натягнутою на очі шапкою та обмотаною навколо голови клейкою стрічкою і кайданками на руках з підвального приміщення та завели до будинку, де під час проведення так званого допиту, з метою отримання інформації про місцевих мешканців, а також схиляння до співпраці з окупаційною владою, наніс потерпілому не менше 6 ударів прикладами автоматів по тулубу [REDACTED] чим спричинив сильний фізичний біль та моральні страждання.

Продовжуючи свої злочинні дії, Симонов М.В., діючи спільно за попередньою змовою групою осіб з Смирновим М.В. та невстановленою особою з позивним «Заєць», з метою приниження потерпілого, порушуючи вимоги ст. ст. 27, 32 ЖК (IV) та ст. 75(2)(b) ДПІ наказав [REDACTED] повністю зняти весь одяг, включно з нижньою білизною, після чого, користуючись безпорадним станом останнього, здійснював фото – та відеофіксацію його оголеного тіла, чим порушив сексуальну свободу та автономію потерпілого та вчинив дії, що принижують честь та гідність [REDACTED] що виразились у примусовому оголенні цивільної особи, що спричинило сильні психологічні страждання.

Далі, Симонов М.В., діючи спільно з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», вивів [REDACTED] на подвір'я вищевказаного захопленого будинку та наказав йому та ще 6 цивільними особами, з якими він утримувався, копати яму, таким чином висловив погрозу вбивством, яка потерпілим сприймалась як реальна та спричинив сильні психологічні страждання.

Того ж дня, приблизно о 21 годині 00 хвилин, Симонов М.В., Смирнов М.В. та особа з позивним «Заєць», звільнили потерпілого [REDACTED] з місця його незаконного утримання.

Не зупиняючись на вчиненому, 21.05.2022 приблизно о 10 годині 00 хвилин Симонов М.В., за попередньою змовою з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», знаходячись на тимчасово окупованій території Запорізької області прибув за місцем мешкання [REDACTED] за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, [REDACTED]

Далі, Симонов М.В., діючи на виконання спільного умислу, спрямованого на покарання за відмову від співпраці з окупаційною владою, шляхом досилання патрону у патронник, привів у бойову готовність пістолет Макарова, який направив на [REDACTED] та наказав виконувати його накази, погрожуючи вбивством. В цей час, Смирнов М.В., з метою залякування потерпілого [REDACTED] наніс йому 1 удар прикладом автомата в область грудей, чим спричинив сильний фізичний біль.

Відразу після цього, Симонов М.В. без повідомлення об'єктивних причин та пред'явлення обвинувачень, за відсутності об'єктивної необхідності вжиття стосовно потерпілого запобіжних заходів у встановленому порядку, діючи за попередньою змовою з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», помістив [REDACTED] до автомобіля «Mitsubishi L-200» та під фізичним примусом, з обмотаною навколо голови, рук та ніг клейкою стрічкою доставив на блок-пост, розташований на автошляху Е58 на виїзді з [REDACTED]

████████████████████, де залишив у нерухомому стані та незаконно утримував упродовж 1 доби, тобто вчинив незаконне позбавлення волі цивільної особи.

Так, Симонов М.В., з метою залякування, отримання інформації, примусу до співпраці з представниками окупаційної влади, а також покарання за відмову від такої співпраці, завдав потерпілому ██████████ сильного фізичного болю та психологічних страждань, які проявились у пролонгованому тривожному стані, гіперактивації, соматичних проявах дистресу, зниженні якості життя, порушенні відчуття безпеки та гідності.

З огляду на викладене, Симонов М.В., діючи за попередньою змовою групою осіб з Смирновим М.В. та особою з позивним «Заєць», усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, вчинив дії, спрямовані на порушення законів та звичаїв війни, що полягали у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а саме: катуванні, що виразилось у нанесенні численних ударів, погрозах вбивством, а також інших порушеннях законів та звичаїв війни, що виразились у незаконному позбавленні волі, нелюдському поводженні: утриманні потерпілого в неналежних (антисанітарних) умовах, без достатнього та регулярного харчування, а також вчиненні насильницьких дій сексуального характеру-примусовому оголенні, чим порушив ст. ст. 27, 31, 32, 78 ЖК (IV), ст. 75(2)(а.2)(b),(а.1, е) ДП І.

Таким чином, Симонов Микола Вікторович, 01.05.1971 року народження підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).

Старший слідчий 3-го відділення
слідчого відділу Управління
Служби безпеки України
в Запорізькій області
капітан юстиції

Юлія РАКОВЕЦЬ

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення управління
протидії злочинам, вчиненим в ул
збройного конфлікту Запорізької
обласної прокуратури

Роман ПРАСОЛОВ

30 квітня 2026 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідкам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вина не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний **зобов'язаний**:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порушення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій -

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року.

Захисник:

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року.

Письмове повідомлення про підозру здійснив: